

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

22 юни 2016 година*

„Обжалване — Марка на Европейския съюз — Фигуративна марка, съдържаща елемента „CVTC“ — Искания за подновяване, подадени за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката — Допълнителен срок — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 47 — Принцип на правната сигурност“

По дело C-207/15 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 4 май 2015 г.,

Nissan Jidosha КК, установено в Йокохама, Япония, за което се явяват В. Brandreth, barrister, и D. Cañadas Arcas, abogada,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явяват D. Hanf и A. Folliard-Monguiral, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: J. L. da Cruz Vilaça (докладчик), председател на състава, F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits и M. Berger, съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona

секретар: A. Calot Escobar,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 март 2016 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

- 1 С жалбата си Nissan Jidosha КК (наричано по-нататък „Nissan“) иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 март 2015 г., Nissan Jidosha/СХВП (CVТС) (Т-572/12, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, ЕУ:Т:2015:136), с което той отхвърля жалбата на Nissan за отмяна на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 6 септември 2012 г. (преписка R 2469/2011-1), свързано с искане за подновяване на регистрацията на фигуративната марка на Европейския съюз „CVТС“ (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 207/2009

- 2 Член 46 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), в неговата редакция, приложима в настоящия случай, озаглавен „Срок на регистрацията“, предвижда:

„Срокът на регистрацията на марката на Общността е десет години, считано от датата на подаване на заявката. Регистрацията може да бъде подновена в съответствие с член 47 за периоди от по десет години“.

- 3 Член 47 от този регламент, озаглавен „Подновяване“, гласи:

„1. Регистрацията на марката на Европейския съюз се подновява по искане на притежателя на марката или на всяко изрично упълномощено от него лице, при условие че таксите са били платени.

2. Службата информира притежателя на марката на Европейския съюз и всеки притежател на регистрирано право върху марката на Европейския съюз за изтичането на срока на регистрацията, в подходящ срок преди това изтичане. Службата не носи отговорност, ако не може да предостави тази информация.

3. Искането за подновяване се представя в срок от шест месеца, който изтича в последния ден на месеца, през който изтича срокът на защита. Таксите също трябва да се платят в този срок. В противен случай искането може все още да бъде представено и таксите платени в рамките на допълнителен срок от шест месеца, който започва да тече в деня след деня посочен в първото изречение, при условие че бъде заплатена допълнителна такса по време на този цитиран допълнителен срок.

4. Когато искането е подадено или таксите са платени само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката на Европейския съюз, регистрацията се подновява само за съответните стоки или услуги.

5. Подновяването влиза в сила в деня след датата на изтичането на срока на регистрацията. Подновяването се регистрира“.

- 4 Член 48 от този регламент, озаглавен „Промяна“, гласи следното:

„1. Марката на Европейския съюз не се променя в регистъра през периода на регистрацията, нито при подновяването ѝ.

[...]“.

- 5 Член 50 от Регламент № 207/2009, озаглавен „Отказ“, гласи:

„1. Марката на Европейския съюз може да бъде предмет на отказ за всички или за част от стоките или от услугите, за които тя е била регистрирана.

2. Отказът се обявява писмено пред Службата от притежателя на марката. Отказът има действие само след като бъде вписан в регистъра.

[...]“.

- 6 Член 81 от този регламент, озаглавен „Restitutio in integrum“, гласи:

„1. Заявителят или притежателят на марка на Европейския съюз или всяка друга страна по процедурата пред Службата, които независимо че са проявили цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание, не са били в състояние да спазят срок спрямо Службата, възстановяват правата си с молба, ако причината за неспазването на срока е имала за пряка последица, по силата на разпоредбите на настоящия регламент, изгубването на право или основание за обжалване.

2. Молбата трябва да бъде отправена писмено в срок от два месеца, считано от отпадането на причината за неспазване на срока. Неизпълненото действие трябва да бъде изпълнено в рамките на този срок. Молбата е допустима само в срок от една година, считано от изтичането на неспазения срок. В случай на неполучаване на искането за подновяване на регистрацията или на неплащане на такса за подновяване, допълнителният срок от шест месеца, предвиден в член 47, параграф 3, трето изречение, се приспада от едногодишния период.

[...]“.

Регламент (ЕО) № 2868/95

- 7 Правило 30 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 14), изменен с Регламент (ЕО) № 355/2009 на Комисията от 31 март 2009 г. (ОВ L 109, 2009 г., стр. 3), озаглавено „Подновяване на регистрацията“, предвижда:

„1. Искането за подновяване трябва да съдържа:

[...]

в) ако подновяването се изисква само за част от стоките и услугите, за които е регистрирана марката, индикация на тези категории или стоки и услуги, за които се изисква подновяване, или тези категории или стоки и услуги, за които не се иска подновяване, групирани според категориите на Класификацията от Ница, като всяка група се предхожда от номера на категорията по класификацията, към която тази група стоки и услуги принадлежи, и представени по реда на категориите на класификацията.

2. Таксите, дължими съгласно член 47 от Регламента, за подновяване на марка на Европейския съюз, се състоят от следното:

а) една основна такса;

б) такса за всяка категория над три, по отношение на които е подадено искане за подновяване;
и

в) когато е приложимо, допълнителна такса за закъсняло плащане на таксата за подновяване или закъсняло подаване на искането за подновяване съгласно член 47, параграф 3 от регламента, както е уточнено в Регламента за таксите.

[...]

5. Когато искането за подновяване не е подадено или е подадено след изтичането на срока, предвиден в член 47, параграф 3, трето изречение от регламента, или когато таксите не са заплатени или са заплатени чак след като е изтекъл въпросният срок, или когато недостатъците не са поправени в този срок, Службата определя, че регистрацията е изтекла и нотифицира собственика на марката на Европейския съюз за това.

[...]“.

Обстоятелствата по спора и спорното решение

8. Както е видно от точки 1—13 от обжалваното съдебно решение, на 23 април 2001 г. Nissan подава в EUIPO заявка за регистрация на марка на Европейския съюз. Марката, чиято регистрация се иска, е следният фигуративен знак:

9. Стоките, за които е поискана регистрацията, са от класове 7, 9 и 12 по смисъла на Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и допълнена.

10. На 29 октомври 2003 г. разглежданата марка е регистрирана за стоките от тези три класа.

11. На 27 септември 2010 г. EUIPO уведомява Nissan, че марката трябва да бъде подновена преди 23 април 2011 г.

12. На 27 януари 2011 г. Nissan моли EUIPO да поднови посочената марка за част от обхванатите от регистрацията стоки, а именно стоките от класове 7 и 12.

13. На 9 май 2011 г. EUIPO уведомява Nissan, че подновяването на разглежданата марка е вписано в регистъра на марките на Европейския съюз на 8 май 2011 г. за стоките от класове 7 и 12 и че е предприето заличаването от регистъра на стоките от клас 9.

14. На 14 и 22 юли, както и на 1 август 2011 г., Nissan моли EUIPO да включи стоките от клас 9 в посочената подновена марка.

15. EUIPO отхвърля искането на Nissan с решение от 26 август 2011 г.

- 16 На 29 август 2011 г. Nissan иска от EUIPO да отмени това решение.
- 17 С решение от 28 септември 2011 г. отделът по администрирането на марките потвърждава решението от 26 август 2011 г.
- 18 На 25 ноември 2011 г. Nissan обжалва пред EUIPO, на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009, решението на отдела по администрирането на марките.
- 19 Със спорното решение първи апелативен състав на EUIPO отхвърля тази жалба. По същество той приема, че искането за подновяване на разглежданата марка за стоките от класове 7 и 12 представлява отказ от нея по смисъла на член 50 от Регламент № 207/2009, що се отнася до стоките от клас 9. Освен това, като подчертава, че частичното подновяване на марката е вписано в регистъра от EUIPO и е съобщено на Nissan, и че след това подновяването има действие erga omnes, този апелативен състав приема, че по съображения за правна сигурност той не може да разреши на Nissan да оттегля решението си да не поднови регистрацията на разглежданата марка за някои стоки.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 20 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 21 декември 2012 г., Nissan иска отмяната на спорното решение.
- 21 В подкрепа на жалбата си по същество Nissan посочва едно-единствено основание, а именно нарушение на членове 47 и 50 от Регламент № 207/2009.
- 22 В точки 26—30 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че EUIPO неправилно счита подаденото от Nissan искане за частично подновяване за отказ от марката по смисъла на член 50 от Регламент № 207/2009 за стоките от клас 9.
- 23 При все това в точки 34—50 от обжалваното съдебно решение Общият съд постановява, че в случая тази констатация не може да доведе до отмяната на спорното решение, тъй като съгласно член 47 от Регламент № 207/2009 EUIPO е имала основание да поднови разглежданата марка единствено за стоките от класове 7 и 12.
- 24 Така Общият съд отхвърля повдигнатото от Nissan единствено основание и съответно жалбата в нейната цялост.

Искания на страните

- 25 Nissan иска от Съда да отмени както обжалваното съдебно решение, така и спорното решение, и освен това да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.
- 26 EUIPO моли Съда да отхвърли жалбата и да осъди Nissan да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 27 В подкрепа на своята жалба Nissan посочва две основания, а именно нарушение съответно на член 47 и на член 48 от Регламент № 207/2009.

Доводи на страните

- 28 С първото си основание Nissan оспорва извода на Общия съд, че член 47 от Регламент № 207/2009 изключва възможността за подаване на последователни искания за частично подновяване на марка на Европейския съюз. Според Nissan нищо в текста на този член не забранява такива искания, които впрочем можели да бъдат обосновани от легитимни съображения. То счита, че този член разрешава общо подновяването на такава марка, преди да изтече допълнителният срок, предвиден в член 47, параграф 3, трето изречение от Регламент № 207/2009 (наричан по-нататък „допълнителният срок“).
- 29 В това отношение Nissan отбелязва, на първо място, че възприетото от Общия съд тълкуване води, от една страна, до ощетяване на притежателите на марки на Европейския съюз, които се стараят да спазят първоначалния срок, предвиден в член 47, параграф 3, първо изречение от Регламент № 207/2009, а от друга страна, до облагодетелстване на онези, които могат да платят допълнителната такса, изисквана за подновяването в допълнителния срок.
- 30 На второ място, Nissan счита, че на практика позицията на Общия съд означава искането за частично подновяване да се приравни на отказ по смисъла на член 50 от Регламент № 207/2009 за непосочените в това искане стоки, макар да не са спазени предвидените в този член условия.
- 31 На трето място, според Nissan фактът, че притежателите на марки на Европейския съюз подават ясно и недвусмислено искане за частично подновяване, все пак не означава, че те очакват следващите им искания за подновяване, подадени от тях в допълнителния срок, да бъдат отхвърлени, тъй като EUIPO вече поне на два пъти е допуснала последователни искания за частично подновяване при тези условия.
- 32 На четвърто място, Nissan отбелязва, че правило 30, точка 5 от Регламент № 2868/95, изменен с Регламент № 355/2009, допуска частичното подновяване на марка на Европейския съюз през целия допълнителен срок, след поэтапното плащане на таксите за съответните различни стоки. Според него няма причина, която да обосновава разграничение между този случай и подновяване на посочената марка, което се извършва под формата на последователни искания за частично подновяване.
- 33 На пето място, Nissan твърди, че принципът на правна сигурност допуска възможността искането за подновяване на марка на Европейския съюз да бъде допълвано в допълнителния срок. Според него правната сигурност на третите лица е застрашена само ако EUIPO неправилно приравнява искане за частично подновяване на отказ, като регистрира своето решение по искането за частично подновяване, преди да изтече допълнителният срок.
- 34 EUIPO възразява, че Общият съд е тълкувал и приложил правилно член 47 от Регламент № 207/2009.
- 35 В подкрепа на позицията си EUIPO изтъква, че от текста на член 47, параграф 3, първо и второ изречение от Регламент № 207/2009 ясно следва, че условията, изисквани за подновяването на марка на Европейския съюз, по принцип трябва да бъдат изпълнени в първоначалния срок от шест месеца преди изтичането на срока на защита. Така според нея късното подновяване на тази марка в допълнителния срок има извънреден характер, което се подкрепя както от факта, че законодателят на Съюза поставя това подновяване в зависимост от плащането на допълнителна такса, така и от неговите последици за европейската система на марките.
- 36 В този контекст EUIPO изтъква, че съгласно член 47, параграф 5 от Регламент № 207/2009 марките на Европейския съюз се подновяват с обратно действие от датата на изтичането на срока на регистрацията. Следователно регистърът на марките на Европейския съюз невинаги отразява вярно дадената на всяка марка степен на защита, а в резултат от това икономическите

оператори не могат да установят със сигурност наличието и обхвата на регистрираните изключителни права. Като се има предвид, че възможността за подновяване на марка на Европейския съюз в допълнителния срок би увеличила степента на правна несигурност, член 47, параграф 3, трето изречение от този регламент би следвало да се тълкува ограничително.

- 37 По-нататък, EUIPO счита, че ако през горепосочения първоначален срок е подадено „пълно“ искане за подновяване, отговарящо на двете кумулативни условия по член 47, параграф 1 от Регламент № 207/2009, дори то да визира само част от стоките, за които е регистрирана марката на Европейския съюз, член 47, параграф 3, трето изречение от този регламент не следва да се прилага, доколкото е въведен с израза „[в] противен случай“.
- 38 Освен това според EUIPO, предвид член 47, параграф 4 от Регламент № 207/2009, когато притежателите на марки на Европейския съюз подават такова искане за частично подновяване, те имплицитно обявяват, че не желаят разширяване на предоставената с тяхната марка защита по отношение на останалите стоки. По този въпрос EUIPO отбелязва, че това тълкуване не означава, че искането за частично подновяване следва да се разглежда като отказ по смисъла на член 50 от този регламент, доколкото отказът има действие от момента на декларацията за отказ и последващото ѝ вписване в регистъра.
- 39 Освен това EUIPO подчертава, че доколкото искането за частично подновяване не е нередовно, не е необходимо да чака края на допълнителния срок, за да регистрира и публикува искане за подновяване на марка на Европейския съюз, подадено своевременно единствено за определени стоки. Напротив, съгласно член 47, параграф 5 от Регламент № 207/2009 тя е длъжна да процедира по този начин.
- 40 EUIPO подчертава още факта, че регистрацията на частичното подновяване, и в частност изтичането на регистрацията на марката на Европейския съюз за стоките, за които не е поискано подновяване, има действие erga omnes. Макар че според EUIPO съгласно член 47, параграф 3, трето изречение от Регламент № 207/2009 компетентните органи и потребителите трябва да са наясно, че такава марка може да бъде подновена в допълнителния срок, те все пак не могат да предвидят факта, че марка на Европейския съюз, която е била валидно подновена само частично, впоследствие ще обхване и други стоки.

Съображения на Съда

- 41 На първо място, трябва да се определи дали, както постановява Общият съд, член 47, параграф 3 от Регламент № 207/2009 не допуска искането за подновяване по отношение на определени класове стоки или услуги, за които е била регистрирана марка на Европейския съюз, да бъде подадено в допълнителния срок, предвиден в третото изречение от тази разпоредба, когато преди това в срока, предвиден в първото изречение от тази разпоредба, е било подадено искане за подновяване относно други класове стоки или услуги, обхванати от същата марка.
- 42 По този повод следва да се отбележи, че в точка 38 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че „[...] от текста на [член 47, параграф 3, трето изречение от Регламент № 207/2009] и по-точно от израза „в противен случай“ ясно следва, че искане за подновяване след първоначалния период може да се подаде единствено ако такова искане не е подадено в посочения период“, и че „така, макар че по принцип искането за подновяване трябва да се подаде в първоначалния период, по изключение, ако в първоначалния период изобщо не е подадено искане, притежателят на марка или всяко изрично упълномощено от него лице, може да подаде такова искане през gratuitния период, след като плати допълнителна такса“.

- 43 Следва да се подчертае, че съгласно постоянната съдебна практика формулировката, използвана в текста на правна разпоредба на Съюза на един от езиците, не може да служи като единствена основа за тълкуването на разпоредбата или да ѝ се отдава предимство пред текстовете на останалите езици. Всъщност разпоредбите от правото на Съюза трябва да се тълкуват и прилагат по един и същ начин, като се вземат предвид текстовете на всички езици на Съюза. В случай на несъответствия между текстовете на различните езици на разпоредба от правото на Съюза съответната разпоредба трябва да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, от които е част (вж. решение от 9 април 2014 г., GSV, C-74/13, EU:C:2014:243, т. 27 и цитираната съдебна практика).
- 44 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 47, параграф 3 от Регламент № 207/2009, в неговия текст на френски език, разгледан от Общия съд в обжалваното съдебно решение, „[l]a demande de renouvellement est à présenter dans un délai de six mois expirant le dernier jour du mois au cours duquel la période de protection prend fin. Les taxes doivent également être acquittées dans ce délai. À défaut, la demande peut encore être présentée et les taxes acquittées dans un délai supplémentaire de six mois prenant cours le lendemain du jour visé dans la première phrase, sous réserve du paiement d'une surtaxe au cours dudit délai supplémentaire“.
- 45 Следва обаче да се приеме, че на някои езици текстът на член 47, параграф 3, трето изречение от Регламент № 207/2009 се отличава от текста, възпроизведен в предходната точка, тъй като не са използвани нито изразът „à défaut“, на който Общият съд се е основал в точка 38 от обжалваното съдебно решение, нито други сходни изрази.
- 46 За сведение текстът на немски език предвижда, че „[d]er Antrag und die Gebühren können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten nach Ablauf des in Satz 1 genannten Tages eingereicht oder gezahlt werden, sofern innerhalb dieser Nachfrist eine Zuschlagsgebühr entrichtet wird“, текстът на нидерландски език гласи, че „[de] indiening van de aanvraag en de voldoening van de taksen kunnen nog binnen een extra termijn van zes maanden na het verstrijken van de in de eerste zin genoemde termijn geschieden, tegen betaling van een toeslag binnen deze extra termijn“, текстът на португалски език предвижда, че „[o] pedido pode ainda ser apresentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses, a contar do dia seguinte ao referido na primeira frase, sob reserva do pagamento de uma sobretaxa no decurso desse prazo suplementar“, и текстът на фински език разпорежда, че „[h]akemus voidaan kuitenkin vielä esittää ja maksut suoritetaan kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettun päivän jälkeisenä päivänä, jos mainitun määräajan kuluessa suoritetaan lisämaksu“.
- 47 При всички случаи не може от израза „à défaut“, използван в текста на френски език на тази разпоредба, ясно и недвусмислено да се изведе, че искането за подновяване на марка на Европейския съюз може да бъде подадено в допълнителния срок единствено по изключение, ако преди това изобщо не е било подадено друго искане в този смисъл.
- 48 Напротив, текстът на член 47, параграф 3, трето изречение от Регламент № 207/2009 на всички езици, на които е възпроизведен в предходните точки, говори, че законодателят на Съюза е поставил подаването на искане за подновяване на марка на Европейския съюз в допълнителния срок в зависимост само от плащането на допълнителна такса, което, както отбелязва генералният адвокат в точка 56 от своето заключение, е единственият фактор за разграничаване на подаденото при тези условия искане за подновяване от искането, подадено в първоначалния срок от шест месеца.
- 49 По-нататък, за разлика от онова, което се подразбира от постановеното от Общия съд в точка 39 от обжалваното съдебно решение, и онова, което EUIPO твърди, общата структура на член 47, параграф 3 от Регламент № 207/2009 не може да опровергае това тълкуване.

- 50 В това отношение следва да се отбележи, че по-конкретно съгласно член 47, параграф 4 от този регламент, когато искането за подновяване е подадено само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката на Европейския съюз, регистрацията се подновява само за съответните стоки или услуги, а член 47, параграф 5 от същия регламент предвижда, че подновяването влиза в сила в деня след датата на изтичането на срока на регистрацията и че то се регистрира.
- 51 Налага се изводът, че от тези разпоредби не следва, че в сроковете, посочени в член 47, параграф 3 от Регламент № 207/2009, е забранено да се подават поетапно във времето искания за подновяване на марка на Европейския съюз, които се отнасят до различни класове стоки или услуги.
- 52 Освен това преследваните с Регламент № 207/2009 цели потвърждават тълкуването, че тези искания за подновяване трябва да се допуснат, стига да са подадени, преди да изтече допълнителният срок.
- 53 По този повод следва да се отбележи, както генералният адвокат посочва в точка 65 от своето заключение, че като предвижда възможността последователно да се иска подновяване на регистрацията на марка на Европейския съюз за периоди от по десет години и в този контекст, като въвежда два последователни срока, в които това подновяване може да бъде искано, в съответствие с членове 46 и 47 от Регламент № 207/2009, последният цели да улесни притежателите на марки на Европейския съюз да запазят изключителните си права, предвид икономическото значение на защитата, която тези марки предоставят.
- 54 В това отношение е важно да се подчертае, че както следва от Съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 24 май 2011 г., озаглавено „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост — Насърчаване на творчеството и новаторството за икономически растеж, работни места за висококвалифициран персонал и първокласни продукти и услуги в Европа“ (СОМ(2011) 287 окончателен) (стр. 7), защитата на марките стимулира инвестициите в качеството на продуктите и услугите, по-специално в сектори, които разчитат до голяма степен на марки и на лоялността на потребителите към тези марки.
- 55 Преследването на тази цел в рамките на Регламент № 207/2009 се потвърждава също, от една страна, от факта, че съгласно член 47, параграф 2 от този регламент EUIPO трябва да информира в подходящ срок притежателя на марката на Европейския съюз и всеки притежател на регистрирано право върху нея за изтичането на срока на регистрацията. От друга страна, съгласно член 81 от този регламент, когато притежателят на марка на Европейския съюз, независимо че е проявил цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание, не е бил в състояние да спази срок спрямо EUIPO, може да възстанови правата си, като отправи молба в срок най-много от една година, считано от изтичането на неспазения срок.
- 56 На второ място, следва да се провери дали съображения за правна сигурност, свързани с действието *erga omnes* на регистрацията на искане за частично подновяване на марка на Европейския съюз от деня след датата на изтичането на срока на регистрацията на марката, са пречка за подаването на последователни искания за подновяване като разглежданите в случая, както е постановил Общият съд в точки 40 и 41 от обжалваното съдебно решение и както поддържа EUIPO.
- 57 По този повод е достатъчно да се отбележи, че така повдигнатото възражение се основава на погрешната предпоставка, че от член 47, параграфи 4 и 5 от Регламент № 207/2009 произтича не само задължението на EUIPO да регистрира искането за частично подновяване, преди да изтече допълнителният срок, но също и невъзможността EUIPO, когато регистрира такава

искане, вместо да заличи от регистъра определени класове стоки или услуги, да предвиди мерки за информиране, които да позволят закрила както на правата на притежателите на марки на Европейския съюз, така и правата на третите лица.

- 58 От всички изложени по-горе съображения следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е постановил, че член 47, параграф 3 от Регламент № 207/2009 и принципът на правна сигурност не допускат в допълнителния срок да бъде подадено искане за подновяване относно определени класове стоки или услуги, за които е регистрирана марка на Европейския съюз, когато преди това в срока, предвиден в първото изречение на тази разпоредба, е подадено искане за подновяване относно други класове стоки или услуги, обхванати от същата марка.
- 59 Ето защо първото основание за обжалване следва да се уважи и, без да е необходимо да се разглежда второто основание, а именно нарушение на член 48 от Регламент № 207/2009, да се отмени обжалваното съдебно решение.

По жалбата пред Общия съд

- 60 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз в случай на отмяна на решението на Общия съд Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това. Настоящият случай е именно такъв.
- 61 В това отношение от точки 41—58 от настоящото съдебно решение, както и от точки 26—30 от обжалваното съдебно решение следва, че единственото основание, наведено от Nissan в подкрепа на неговата жалба в първоинстанционното производство, а именно, по същество, нарушение на членове 47 и 50 от Регламент № 207/2009, е налице и поради това спорното решение трябва да бъде отменено.

По съдебните разноски

- 62 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски.
- 63 По смисъла на член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 64 Тъй като Nissan е направило искане EUIPO да бъде осъдена да заплати съдебните разноски и последната е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски, свързани както с първоинстанционното производство по дело T-572/12, така и с производството по обжалване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 4 март 2015 г., Nissan Jidosha/CXВП (CVТС) (T-572/12, непубликувано, EU:T:2015:136).**
- 2) **Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 6 септември 2012 г. (преписка R 2469/2011-1) относно искане за подновяване на регистрацията на фигуративната марка на Европейския съюз „CVТС“.**
- 3) **Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост да понесе, наред с направените от нея съдебни разноси, и тези на Nissan Jidosha КК, свързани както с първоинстанционното производство по дело T-572/12, така и с производството по обжалване.**

Подписи